

CORRY.

Welke vraag?

ROZE.

Herinner je je niet, waarom ik al 14 dagen bedel. Wat kan je daar nu eigenlijk tegen hebben om mij een portret van je in costuum van Japansche schoone te geven? Dat is toch bijna een fantaisie-portretje.

CORRY.

Nu koop dan een fantaisie-portretje; of wacht ik zal er je wel een paar geven.

ROZE.

't Is allerliefst, maar 't is mij om 't Japansche meisje te doen.

CORRY.

't Japansche meisje krijg je niet. Bah schei toch uit met dat gezeur. Je maakt me zenuwachtig en je verveelt me.

ROZE.

Mais, ma chère...

CORRY.

Hush, kinderen die huilen krijgen niets. He Karel!je!

Zevende Tooneel.

(Karel van Eem, een jong officier Ind. leger, liep reeds een paar maal voorbij. Hij kijkt op, ziet haar aan en salueert).

CORRY *(als hij voorbij gaat).*

Wel Karel!je, mogen we je niet eens nader bewonderen? Ik heb je nog in 't geheel niet in je mooie uniform gezien.

KAREL.

't Zal me een... een eer... natuurlijk *(grootend)* mijnheer Roze. *(Roze groet terug. Karel blijft bij den stoel staan).*

CORRY.

Wil je niet zitten? Gauw, anders neemt Roze den stoel terug. *(Roze groet en gaat.)*

CORRY.

Dat is aardig van je, dat je mij van Roze bevrijdt. Hé, hij verveelt me zoo.

KAREL.

Verveelt hij je nu al?

CORRY.

Denk jij soms ook al dat ik zoo bijzonder op hem gesteld ben? *(licht uit de hoogte).*

Maar laat ik jou nu toch eens bewonderen. Het flatteert je niet weinig, Karel!je. Waarom heb je je in 't geheel nog niet eens vertoond? Je bent toch al een week thuis, nietwaar?

KAREL.

Ja.

CORRY.

Vergeet je zoo je oude vrienden?

KAREL.

Ik betwijfelde of ze er op gesteld waren mij te zien.

CORRY.

Zoo mooi als je nu bent, zouden zij je niet willen zien? Wat een beminnelijke bescheidenheid!

KAREL.

Corry?

CORRY *(over haar waaier lachend).*

U zei?

KAREL.

Corry, Corry, wat ben je nu toch eigenlijk een engel... of...

CORRY.

Een duivel? *(lachend).* Geen van tweeën, een meisje.

KAREL.

Een raadsel.

CORRY.

Dat is synoniem immers *(na een oogenblik)* mag ik zulk een ouden speelmakker dan niet eens bewonderen?

KAREL.

Bewonderen! Corry waarom pijnig je me zoo? Begrijp je 't dan niet dat ik je ben ontvlucht?

CORRY.

Waarom?

KAREL.

Omdat ik je liefheb en omdat ik je haat, omdat ik je niet kan zien zonder je te aanbidden.

CORRY.

Maar waarom zou je mij haten, Karel?

KAREL.

Omdat ik je liefheb en omdat jij dat wist, nu en vroeger en altijd.

CORRY.

Wist ik dat?

KAREL.

Ja, dat wist je.

CORRY.

Je had 't mij toch nooit gezegd...

KAREL.

Ik heb 't je niet eens, ik heb 't je duizend maal gezegd en je hebt 't begrepen, duizend maal begrepen. Heb je niet, Corry? Kan je 't ontkennen dat je 't wist, dat je 't al heel lang, al meer dan een jaar wist? *(Corry lacht eventjes).*

KAREL.

Lach je? Heb je daar altijd om gelachen terwijl je mij liet denken... O Corry, wees eerlijk, heb je dat niet gedaan, liet je me niet hopen?